

عَنْ أَبِي عَبْدِ اللَّهِ عَلَيْهِ السَّلَامُ:

«الْعَالِمُ بِزَمَانِهِ لَا تَهْجُمُ عَلَيْهِ اللَّوَائِسُ»

الكافي، جلد ۱، صفحه ۲۶

امام خامنه‌ای مدظله العالی:

درس خواندن و تهذیب اخلاق و هوشیاری سیاسی همراه با تلاش‌های انقلابی، وظایفی هستند که دختران و پسران این نسل باید آنها را هرگز فراموش نکنند. ۱۳۹۸/۹/۲۴

عنوان:

پیمان ورشو

شناسنامه مطلب	
b-276	کد مطلب
بصیرتی / مباحث آموزشی / گام اول: اطلاعات سیاسی / مقدماتی	رده
ورشو، اروپای شرقی	برچسب
	توضیحات

پایگاه تزکیه‌ای، علمی، بصیرتی و مهارتی **نُمو**

nomov.ir

پیمان ورشو

پیمان ورشو که نام اصلی آن «پیمان کمک متقابل کشورهای اروپای شرقی» است در پانزدهم مه سال ۱۹۵۵ به عنوان پاسخی به توسعه سازمان پیمان آتلانتیک شمالی و پیوستن آلمان غربی به آن بین اتحاد جماهیر شوروی و ۷ کشور دیگر اروپای شرقی: جمهوری دموکراتیک آلمان (آلمان شرقی) - لهستان - مجارستان - چکسلواکی - رومانی - بلغارستان و آلبانی در ورشو امضاء شد. از کشورهای کمونیست اروپای شرقی فقط یوگسلاوی در آن شرکت نکرد و آلبانی هم که از سال ۱۹۶۱ عملاً از فعالیتهای پیمان کناره گرفته بود در سال ۱۹۶۸ رسماً از آن خارج شد.

پیمان ورشو که به مدت بیست سال منعقد شده بود، ظاهراً برای دفاع از کشورهای سوسیالیست اروپای شرقی در برابر یک تهاجم احتمالی از غرب به وجود آمد؛ لیکن نیروهای این پیمان در نخستین دوره حیات آن دوبار برای سرکوبی نهضت‌های استقلال طلبانه دو کشور عضو (مجارستان در سال ۱۹۵۶ و چک اسلواکی در سال ۱۹۶۸) وارد عمل شدند. پیمان ورشو در سال ۱۹۷۵ برای مدت بیست سال دیگر تمدید شد، ولی از اوایل دهه ۱۹۹۰ به دنبال سقوط رژیم‌های کمونیست اروپای شرقی و فروپاشی اتحاد جماهیر شوروی از میان رفت و بعضی از اعضای آن از سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) درخواست عضویت کردند.^۱

^۱ منبع: محمود طلوعی؛ فرهنگ جامع علوم سیاسی، نشر علم